

РЕШЕНИЕ № 207

гр.Перник, 24.07. 2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на седемнадесети юли две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 259/2009 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл.79, ал.1 от ЗБДС.

Образувано е по **жалба на Ю.Г.В.,*****, против Заповед №734 от 12.06.2009 г. на Директора на ОД на МВР гр. Перник. С атакуваната заповед е наредено да не се разрешава напускане на страната , издаване на паспорти и заместващи ги документи , считано от 16.06.2009 г, на жалбоподателя.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност, на акта поради нарушения допуснати от административният орган при налагане на ПАМ. Твърдението е за нарушение на чл.26, ал.1 и чл.34 от АПК, като не са спазени изискванията за уведомяване на лицето при налагане на санкционните мерки.

Ответната страна - Областна дирекция на МВР- гр. Перник, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник изразява становище за нарушаване на административно производствените правила, което е засегнало правото на защита на жалбоподателя и е довело до издаването на един незаконосъобразен административен акт. Предлага заповедта да бъде отменена.

Административен съд - Перник , като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища, прие за установено следното:

В Областна дирекция на МВР-Перник с вх.№8860/05.06.2009 г. е постъпило искане от частен съдебен изпълнител Анелия Минчева за налагане на принудителна административна мярка на Ю.Г.В. по реда на чл.76, т.3 от ЗБДС, тъй като срещу него има образувано изпълнително дело №20068130400077, за задължение в особено големи размери. Към искането е приложен изпълнителен лист от 16.11.2006 г. издаден от РС гр.Перник по гр.д.№6926/2006 г.

Въз основа на представените документи е започнало административно производство за налагане на ПАМ.

Изготвено е уведомително писмо до Ю.Г. с изх.№ 11269 от 08.06.2009 г. за започване на административната процедура. Писмото е получено на 18.06.2009 г., за което е оформено известие за доставка. Върху известието няма отбелязване кой е получил пратката, положен е подпис и е отбелязана датата.

В административната преписка е приложено и съобщение изготвено до

жалбоподателя за започване на административната процедура и то е поставено на информационното табло на административния орган в периода от 08.06.2009 г. до 15.06.2009 г.

На 12.06.2009 г. на жалбоподателя е наложена ПАМ , която ограничава напускането на страната, издаване на паспорти и заместващи ги документи. Административният акт е изпратен до лицето с придружително писмо с изх.№12219/16.06.2009 г. Писмото е получено на 18.06.2009 г. , за което е оформено известие за доставка. Върху известието няма отбелязване кой е получил пратката, положен е подпис и е отбелязана датата.

С оглед така установената фактическа обстановка, решаващият състав намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта, с която по отношение на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по реда на чл. 76, т. 3 от ЗБДС е издадена от компетентния съгласно чл. 78, ал. 1 от ЗБДС орган, в предвидената форма, но е допуснато съществено нарушение на установените правила за налагане на ПАМ, което е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.76, т.3 от ЗБДС предвидената ПАМ може да се наложи на лица, които имат парични задължения в големи размери към български физически и юридически лица, установени по съдебен ред, освен ако представят надлежно обезпечение или личното им имущество покрива задължението.

Целта на ограничителната мярка, която е обективирана в чл.76, т.3 от ЗБДС е да обезпечи правата на вискателя по установено по съдебен ред вземане. Нормата е диспозитивна и предоставя на административния орган правото при осъществяване на посочените в закона фактически предпоставки, да прецени наличието на основания за прилагане на административната мярка във всеки отделен случай. За да прецени дали са се осъществили тези предпоставки административният орган е необходимо да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, като обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани. Това задължение на органа е пряко свързано с изискването лицето на което ще се налага ПАМ да бъде уведомено за започналото производство /чл.26, ал. 1 от АПК/, за да представи доказателства и да даде обяснения.

Две са предпоставките, които могат да осуетят налагането на ПАМ по чл.76,т.3 от ЗБДС: личното имущество да лицето да покрива задължението или ако лицето е представило надлежно обезпечение на установеното задължение. Тези предпоставки обаче не се установяват от административният орган, а от лицето с установено парично задължение. За да установи тези обстоятелства е необходимо да му бъде съобщено за започналото производство. В конкретния случай жалбоподателят не е разполагал с възможност да установи пред административния орган тези предпоставки, тъй като в един и същи ден е получил съобщението, че е започнало административното производство и заповед № 734/12.06.2009 г., на Директора на ОД на МВР гр.Перник, с който това производство е приключило.

Уведомяването на заинтересованите лица освен ,че е свързано с правото им на защита е и процесуален способ за реализация на задължението на органа да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая , да извърши проверка за наличието на данни съставляващи основанието за издаване на административния акт.

От доказателствата приложени по делото чрез административната преписка е видно, че в производството по налагане на ПАМ е допуснато съществено нарушение на

административно-производствените правила, изразяващо се в това, че липсва уведомление по реда на чл.26, ал.1 от АПК до жалбоподателя. В преписката се съдържа писмо до него, но след като то е получено едновременно с акта, с който се налага ПАМ, не може да се приеме, че е направено по надлежния ред. На практика въпреки, че е бил уведомен за започнало административното производство жалбоподателят не е могъл да представи доказателства и да изгради защитната си теза в това производство.

Съдът приема в случая, че нарушението е съществено, тъй като е нарушено правото на защита на адресата на акта. Липсата на уведомяване го е лишила от възможност да представи доказателства, за наличие на имущество, което да покрива задължението или да представи надлежно обезпечение. Вярно е, че такива доказателства не са представени и в съдебното производство, но съдът счита, че с този факт не се санира пропусъкът на административния орган и не следва да се прави извод в обратна насока.

Не може да се приеме, че след като е поставено съобщение на информационното табло на административния орган уведомяването за започване на административното производство е извършено правилно. В чл.26, ал.2 във вр. с чл.61 от АПК, законодателят е направил изброяване на начините как то може да се извърши. На първо място е поставен адресът. Същото препращане има и в чл. 61, ал. 3 АПК, като първото изключение за пристъпване към останалите два способа е неизвестен адрес на заинтересованото лице или ненамирането му на посочения от него адрес. Следователно уведомяването чрез поставяне на обявление при известен адрес на лицето, както е конкретния случай е неприложимо. Първият задължителен способ за уведомяване от административния орган е на адреса на заинтересованото лице. След посочването на адреса, следва изброяването на другите възможни начини за уведомяване, поставени в скоби на чл. 26, ал. 2 АПК и след това е препращането към чл. 61, ал. 3. От доказателствата по делото е видно, че лицето има посочен постоянен адрес и на него се е уведомило надлежно, но едновременно за двете действия на административния орган, което е незаконосъобразно.

Като нарушение на административно производствените правила следва да се отчете и обстоятелството, че административният орган след като не е уведомил жалбоподателя по чл.26, ал.1 от АПК се е лишил от възможността да изясни всички относими към правната норма на чл.76, т.3 от ЗБДС обстоятелства и да съобрази издадената заповед с тях.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната заповед № 734 от 12.06.2009 г. на Директора на ОД на МВР гр. Перник е издадена при съществено нарушение на административно производствените правила, което е отменително основание по чл.146, т.3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 734 от 12.06.2009 г. на Директора на ОД на МВР гр. Перник, с която е наредено да не се разрешава напускане на страната, издаване на паспорти и заместващи ги документи, считано от 16.06.2009 г. на Ю.В.Г..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /п/